

HEEFT DE wereld
KLEUR ALS JE
niet KUNT zien?

DE
GEUR
VAN
GROEN

PAMELA
SHARON

Bibliografische gegevens

- **Titel:**
De geur van groen
- **Auteur:**
Pamela Sharon
- **Jaartal 1e druk:**
2019
- **Aantal pagina's:**
208

Pamela Sharon

Waar gaat het boek eigenlijk over?

Thematiek:

Thema: Op eigen benen leren staan

Titel:

Ik denk dat het boek 'De geur van groen' heet omdat de hoofdpersoon Raaf blind is. May-Lin is Raafs beste vriendin en laat Raaf kleuren voelen, zien en ruiken. Groen is de favoriete kleur van Raaf, omdat het voor haar de geur van vers gemaaid gras en nog veel meer betekent.

Ik denk dat het boek ook 'De geur van groen' zou kunnen heten omdat Raaf en haar vriend Roan op het eind samen gaan schilderen; Raaf met blauw en Roan met geel. Die kleuren worden samen groen. Raaf heeft eerder in het boek gezegd dat Roan soms schildert. Hij ruikt dan dus ook vaak naar terpentijn en verf. Vandaar de titel: 'De geur van groen'.

Personages

Raven oftewel 'Raaf' is een zestienjarig meisje dat haar leven zo normaal mogelijk probeert te leiden. Dit kan soms lastig zijn omdat ze al sinds haar geboorte blind is. Ondanks dat ze blind is vind ik dat ze de wereld om haar heen heel goed kan beschrijven omdat ze gebruikmaakt van haar andere zintuigen. Ze houdt van lezen en haar favoriete kleur is groen. Groen geeft Raven het gevoel dat ze kan zijn wie ze wil zijn en dat alles mogelijk is als je in je eigen groei gelooft. Ze is aan de ene kant een meisje dat echt plezier haalt uit het leven, maar je merkt ook wel dat ze erg afhankelijk is van anderen. Dit zie je bijvoorbeeld als May-Lin boos van haar wegloopt en haar alleen achterlaat in de stad. Raaf zegt dat ze haar niet nodig heeft maar komt er al snel achter dat dit niet waar is. Ze zegt dan ook later in het verhaal: 'May-Lin is mijn paar ogen'.

Ze houdt erg van haar familie maar vindt het soms moeilijk omdat haar moeder overbezorgd over haar is en haar vader juist het compleet tegenovergestelde. Gelukkig vindt ze veel steun bij haar broer Brent, die ook wel beschermend over haar is, maar niet vanwege het feit dat ze blind is. Gewoon omdat het zijn zus is.

May-Lin is de beste vriendin van Raaf. Ze is een van de weinige mensen die haar niet ziet als iemand met een beperking maar gewoon als Raaf. Ze is ook zeker niet bang om mensen die Raaf anders behandelen dan anderen op hun plek te zetten.

Een voorbeeld hiervan zijn een paar voetballende jongens op het strand. De meiden liggen op een handdoek met hun zonnebrillen op en praten een beetje met elkaar. Als een paar van de jongens het voetballen beu zijn, gaan ze bij May-Lin en Raaf zitten. Een van de jongens flirt een beetje met Raaf en zoent haar dan. Omdat Raaf het niet zag aankomen duwt ze de jongen van zich af en staat ze snel op waardoor haar zonnebril valt. Als de jongen ook opstaat ziet hij dat Raaf eigenlijk blind is en begint haar uit te schelden door te zeggen dat hij het niet doet met gehandicapten. May-Lin's comeback hierop is het volgende: 'Ten eerste: Raaf is niet gehandicapt. Ze ziet meer dan jij ooit zult zien. Ten tweede: gehandicapten doen het niet met jou en niet andersom.' Ik vind dat dit nog eens laat zien dat ze Raaf echt als Raaf ziet.

Ik vind het echt stoer hoe zij zich gedraagt naar mensen die een compleet andere mening dan haar hebben. May-Lin doet zonder te denken en is gewoon echt een recht-voor-zijn-raap persoon. Ze woont samen met haar ouders en zus in de stad. May-Lin en Raaf spijbelen vaak waardoor Raafs moeder niet zo blij is met hun vriendschap.

Raaf en May-Lin hebben een bucket book waar ze in schrijven wat ze allemaal nog willen doen. Er staan veel goede herinneringen in het boek die hun vriendschap symboliseren maar ook veel van de meiden hun dromen. Een van die dromen die May-Lin en Raaf hebben is ooit samen op rondreis te gaan. Dan gaan ze de Eiffeltoren bezoeken of op safari in Afrika.

May-Lin probeert er bijna altijd voor te zorgen dat Raaf zich comfortabel voelt met wat ze dan ook gaan doen.

Door May-Lin kon Raaf zien: ze was haar licht.

Roan is Raafs vriend en erg vriendelijk. Hij is gestopt met zijn opleiding omdat hij vindt dat je beter dingen in de praktijk kan leren en is twee jaar ouder dan Raaf. Hij werkt bij een supermarkt waar Raaf ook in haar eentje een keer op bezoek gaat. Roan heeft geen medelijden met Raaf vanwege haar 'handicap' en

behandelt haar gewoon zoals hij dat ook doet bij anderen. Dat is erg verfrissend omdat er heel het boek mensen zijn die Raaf zielig behandelen terwijl ze best veel kan maar het gewoon doet op haar eigen manier. Door Roan ziet Raaf weer kleuren en krijgt ze een ander perspectief van het leven omdat ze dat eerder alleen van May-Lin kreeg. Roan is erg creatief en schildert vaak in zijn vrije tijd. Roan zorgt veel voor zijn depressieve vader. Hij vindt het moeilijk om hem alleen te laten omdat Roans vader al een keer in het ziekenhuis is opgenomen vanwege een mislukte zelfmoordpoging.

Wat vind je van het boek?

Argumenten

1. Emotieve argumenten

Het boek roept hele sterke gevoelens bij me op. Ik kreeg in het begin van het boek een blij gevoel en naarmate ik verder las voelde ik me steeds verdrietiger. Ik kon echt goed meeleven met Raaf nadat ze een verlies had geleden doordat ze haar verdriet goed beschreef. Zowel bij de blije momenten als de minder blije momenten kon ik echt goed meeleven met de personages.

2. Esthetische argumenten

Ik vind het boek erg goed omdat het echt een aangrijpend verhaal is en heel mooi beschreven. Ik vind het boek erg mooi vormgegeven omdat elk hoofdstuk een naam heeft. Alle namen zijn kleuren die allemaal iets betekenen voor Raaf omdat ze zo haar emoties uitdrukt. Het taalgebruik van het boek is makkelijk te begrijpen en ik las het boek best vlot uit.

3. Morele argumenten

Ik vind dat Raaf best een goed beeld heeft van goed en kwaad. Ze ziet mensen echt zoals ze zijn en weet gelijk of ze haar aardig behandelen omdat ze om haar geven of omdat ze blind is. De meeste belangrijke personages hebben wel goede bedoelingen maar er zijn ook wel wat mensen die vervelende dingen tegen Raaf zeggen. De enige persoon waarvan ik zou denken dat hij kwaad was, is de vader van Roan. Roans vader heeft een belangrijk persoon uit het boek aangereden en heeft hier niets over gezegd tegen Raaf. Later in het verhaal biecht hij zijn zonden op en legt hij uit dat het hem echt spijt. Aan het eind van het verhaal vertelt Raaf dat ze niet zeker weet of ze Roans vader ooit kan vergeven maar het wel een kans wil geven.

4. Realistische argumenten

Ik kan me zeker inbeelden dat het verhaal echt kan gebeuren. Er zijn super veel blinde of slechtziende mensen. Ook kon ik me heel erg goed in de hoofdpersoon verplaatsen. Ik voelde me verdrietig als zij verdrietig was en blij wanneer ze blij was. Ik gunde haar al de slechte dingen in haar leven echt niet.

5. Structurele argumenten

De volgorde van gebeurtenissen in het boek vind ik erg bijzonder omdat er gebruik wordt gemaakt van flashbacks waardoor je wat achtergrondinformatie krijgt zodat je kan begrijpen waarom personages zijn wie ze zijn. Het verhaal is naast de flashbacks wel chronologisch en de spanning wordt ongeveer tot het midden van het boek bewaard. Daarna denk je dat je alle zware lading achter de rug hebt maar wordt je in het tweede deel van het boek geconfronteerd met een opbiechting waardoor veel dingen veranderen.

6. Intentionele argumenten

Ik denk dat de schrijfster meer bewustzijn voor blinde mensen wilde bereiken met dit boek. Ze wil mensen laten zien dat blind zijn niet per se je leven hoeft te beperken en dat je ook gewoon dingen kan zien door te voelen, ruiken, horen of proeven.